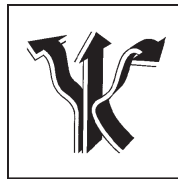

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 12 від 25.10.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

**Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —**

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”, 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)” з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

Варзар І. М.	
<i>Декомунізація та генеза науково-ідеологічного феномену</i>	<i>55</i>
Отрешко Н. Б.	
<i>Декоммунизация — это не просто.....</i>	<i>64</i>
Єрескова Т. В.	
<i>Суспільна свідомість в епіцентрі декомунізації</i>	<i>66</i>
Попов В. Ж.	
<i>Шляхи вдосконалення політики декомунізації.....</i>	<i>70</i>

МІЖНАРОДНА МОЛОДІЖНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
“Актуальні проблеми сучасних міжнародних відносин:
виклики, пріоритети та прогнози”

Базильчук М. В.	
<i>Роль та значення Мюнхенської конференції в системі глобалізаційної безпеки.....</i>	<i>72</i>
Voytko T. V.	
<i>Terminology in English language for specific purposes.....</i>	<i>74</i>
Хак А. Б.	
<i>Міжнародна безпека в глобалізованому світі: латентні інформаційні війни та шляхи їх розв’язання</i>	<i>76</i>
Панфілова В. В.	
<i>Військово-політичні та релігійні конфлікти в Югославії та засоби впливу на населення</i>	<i>78</i>
Артюшенко О. М.	
<i>Мова як ментально-ціннісний орієнтир в сучасних міжнародних відносинах.....</i>	<i>81</i>
Логунів Р.	
<i>Феномен демократії у сучасному світі</i>	<i>83</i>
Логоша К. Л.	
<i>Латентна інформаційна війна у ході російсько-грузинського конфлікту у серпні 2008 року</i>	<i>85</i>
Гончаренко Є. Ю.	
<i>Методичні аспекти вивчення ділової німецької мови.....</i>	<i>87</i>

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
“Постнекласичні інтенції соціогуманітарного пізнання”

Мєлков Ю. О.	
<i>Від гуманітарності до гуманістичності: постнекласичні перспективи знання та освіти</i>	<i>90</i>
Піляєв І. С.	
<i>Фрактальність як універсальний спосіб відображення соціальної дійсності</i>	<i>93</i>
Повторєва С. М.	
<i>Структуралізм і постструктуралізм в контексті сучасного гуманітарного пізнання</i>	<i>96</i>
Попов В. Ж.	
<i>Вивчення історії повсякденності: підходи до визначення предмету.....</i>	<i>98</i>

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИКИ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ

Європейський вибір нашої держави передбачає не тільки проведення структурних економічних реформ, а й докорінні зміни в масовій свідомості і суспільних настроях. Виховання в душі поваги до індивідуальної свободи та особистої відповідальності кожного за власне життя, пріоритету прав людини над правами держави, формування конкурентного середовища в економіці і політиці вимагає позбавлення від тягаря тоталітарної ідеології та практики, від патерналістського розуміння сутності ролі держави, долучення до політичної культури західної цивілізації.

Одним з напрямів такого виховання абсолютно виправдано уявляється визволення від такої спадщини радянського минулого, яка гальмує наш рух до магістрального шляху розвитку більшої частини людської цивілізації. Цей процес в сьогодиншній реальності переважно набуває форму боротьби з наочними символами комуністичної епохи, в першу чергу з пам'ятниками і топонімічними позначеннями.

Зміна назв міст і вулиць, при всьому своєму значенні, стала сьогодні практично єдиною реальною справою у цілому комплексі проблем, пов'язаних з витісненням із масової свідомості комуністичних привидів. Тривалий, складний та суперечливий шлях до нового суспільства сприймається схематично і спрощено, замінюється імітацією справжніх змін. Все, що відбувається, швидше покликане відвернути увагу від справді актуальних завдань, серед яких першочерговим, на наш погляд, є переформатування всіх ланок державного апарату, створення системи дієвого громадського контролю за його діяльністю. Також надзвичайно важливим здається розробка програми з формування сучасної індивідуальної та суспільної психології, в першу чергу шляхом виховання молоді через системи освіти та масових комунікацій.

Конкретні кроки з ліквідації зовнішніх проявів радянського періоду, звичайно, дуже важливі, але і вони потребують коригування. Інститут національної пам'яті покликаний, на нашу думку, активізувати наукові вишукування по ключових темах вітчизняної історії, стимулювати зростання інтересу до української культури, сприяти формуванню у молоді почуття відповідальності за країну та державу. Він не повинен брати на себе адміністративні функції, і, у всякому разі, ставати каральним органом. Всі його рішення повинні подаватися виключно в рекомендаційному ключі.

У питанні перейменування вулиць і міст неприпустима директивність та кампанійщина. Недоцільно ділити відомих діячів минулого на своїх і чужих за випадковими критеріями, в тому числі з політичної кон'юнктури. Також не можна використовувати процеси глобального історичного характеру для сьогодинних спекуляцій. Перейменування має затверджуватися виключно місцевою громадою, і ініціатива також має йти знизу. Якщо громада не підтримує зміну назви, не слід застосовувати жодних примусових заходів. Думка громади має визначатися опитуваннями за місцем проживання.

Люстрацію слід починати з судової реформи, кінцевою метою якої має стати створення системи незалежних судів. Покарання співробітників управлінської сфери має слідувати лише за порушенням ними кримінального законодавства. Єдиною

причиною звільнення повинен бути непрофесіоналізм у конкретній роботі. Важливою, але далеко не єдиною складовою професіоналізму є для нашої країни патріотизм.

Що стосується реституції, то слід визнати необхідним надання державних гарантій на можливість повернення прав власності особам, що втратили їх у період радянської влади. До них слід віднести громадян Польщі, які втратили майно внаслідок вересневих подій 1939 р.; громадян СРСР, репресованих під час колективізації та тоталітарного терору; нащадків жителів Криму, депортованих в інші райони СРСР в 1944 р.

Тільки в цьому випадку іноземні інвестори відчують довіру до нашої держави, а європейські лідери побачать незворотність політичного курсу України.